

HUSVÉTRA: *Pasztor József* LIKÖRÖK!

Algyő irányában 300 házhellyel bővítik ki a Somogyi-telepet

Kik kapnak házhelyet?

(A Délmagyarország munkatársától.) A tanács utasítására Kroó Osvald városi mérnök elkészítette a Somogyi-telep kibővítésének parcellázási tervét. A tervet Fodor Jenő polgármesterhelyettes hétfőn mutatta be a tanácsnak. A terv szerint a telep a hódmezővásárhelyi országot mentén, Algyő irányában bővülne ki háromszáz, egyenkint 250 négyszögletes házhellyel.

A tanács a parcellázási tervhez elvileg hozzájárult. Nagy víta támadt azonban a kiosztás módjának meghatározása körül. Fodor Jenő azt javasolta, hogy a telkeket az igénylők között sorshuzás útján ossza ki a város. A polgármester azt a gondolatot vette fel, hogy leghelyesebb lenne, ha a város azoknak adna telket a Somogyi-telepen, akik nedves lakásban laknak jelenleg.

Dr. Turóczy Mihály főügyész elmondotta,

hogy a város időhöz kötött építkezési kötelezettséggel Ujszegeden kiosztott már 160—170 házhelyet, a Gedó mellett körülbelül százat, de az új telektulajdonosok legtöbbje nem mutat hajlandóságot az építkezésre. Mivel az új telektulajdonosok legtöbbje egészen szegény ember, nem is valószínű, hogy belátható időn belül teljesíthessék építkezési kötelezettségüket.

A tanács végül is abban állapodott meg, hogy a telkek szétosztásának módjára egy hármass bizottságtól kér javaslatot. A bizottság tagjai Fodor polgármesterhelyettes, dr. Simkó Elemér tiszti főügyész és Kroó Osvald főmérnök. Kimondta a tanács azt is, hogy elsősorban annak a 40 dohánygyári munkásnak a telektigényét elégíti ki, akik már régebben folyamodtak házhelyért a városhoz.

„A közgyűlési mai összetételében éppen olyan törvénytelen, mint a darabont-kormány volt”

A közgyűlés tudomásul vette a csatornázási jelentést és a zárószámadást is

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn délután folytatta a törvényhatósági bizottság meglehetősen gyér érdeklődés mellett a márciusi közgyűlés napirendjének tárgyalását. A napirend első pontja

a csatornázási szakbizottság véleményének

beterjesztése volt. A jelentést Fodor Jenő polgármesterhelyettes ismertette, felhatalmazást kért a tanács számára a további intézkedések megtételére és kérte a bejelentés tudomásulvételét.

A javaslatot Balogh Lajos megobstruálta. Hiába vonultak ki egymás után bosszankodva a városatyák nagy székcsapkodás közben, hiába kiáltoztak rá a szomszédos termekből, zavartalanul beszélt talajvizről, vívról, időelőtti elvizesedésről, pesti urakról, megmásmásról — egy teljes óráig. Negyedhatkor hagyta abba.

A bizottsági tagok erre bevonultak és dr. Fajka Lajos szólalt fel. Ellenzi a külvárosrészek feltöltését, amely szerint teljesen fölösleges és hiábavaló pénzpocsékolást jelentene. Megfontolandónak tartja azt is, hogy a város portlandcementből készíttesse-e a csatornafalakat, szerinte jobb, praktikusabb a téglá.

Wimmer Fülöp hivatkozik arra, hogy annak idején a szakértői bizottság kiküldését sibilásnak nevezte. Meggyőződött róla, hogy igaz volt, mert egy teljes év telt el hiába. A szakértői szakvélemény magja a városi mérnökök adataiból tevődött össze. Kíváncsi rá, hogy ezután milyen határozott lépések következnek, hogy mikor írja ki a város a pályázatot, vagy mikor bizza meg a szakértőt. Mint laikus kijelenti, hogy a bizottság szakvéleményében egyetlen új gondolat nincsen.

Dr. Krausz József szerint a közgyűlés nem tehet egyebet, minthogy a bizottság jelentését tudomásul veszi. Amikor a bizottság ki-

küldéséről volt szó, azt hitte, hogy valami olyan javaslatot kap a város, amely lényegesen megkönnyíti a kérdés megoldását.

A jelentés azonban nem oldja meg még a föltöltés problémáját sem,

pedig abban az esetben, ha a külvárosok nivóját csak egy méterrel emelnék fel, ezer és ezer új pincelakás keletkezne. Ki kell dolgoztatni egy csatornázási tervet egy országosan elismert szakemberrel, úgy, hogy a csatornázás kérdése és a lakáskérdés között szoros kapcsolat legyen.

A polgármester válaszolt a felszólalásokra. Kijelenti, hogy itt tulajdonképpen nincs másról szó, mint a szakbizottság általános jellegű véleményéről. Ez a vélemény csak a csatornázás legfőbb irányelveit jelöli meg. Ezt még a legelső lépésnek nem lehet nevezni. Ezután gondolkozhat csak a város a tulajdonképeni munka megkezdéséről. Véleményt kell kérnie a városnak a mérnöki kamarától, alaposan meg kell fontolnia minden részletet és csak ezután kerülhet sor annak eldöntésére, hogy szakértővel csináltassa-e meg a város a részletes terveket, vagy pedig pályázatot kell hirdetni a tervek elkészítésére. A tanács most csak a bejelentés tudomásulvételét kéri.

A közgyűlés tudomásul vette a jelentést. Rack Lipót tanácsnok

a város múlt évi zárószámadását

terjesztette be ezután.

Az első szónok dr. Bodnár Géza. Visszatérve a csatornázás kérdésére, kijelenti, hogy a város belátható időn belül nem juthat olyan anyagi helyzetbe, hogy a csatornázás problémáját megoldhassa.

— Ez a legsürgősebb — kiáltja közbe Wimmer Fülöp. —

Csatorna nélkül nem város Szeged!

— Csatlakozom Wimmer Fülöp véleményé-

hez — mondja Pasztor József.

Bodnár Géza rátérve a zárószámadás kérdésére, kijelenti, hogy a közgyűlést mai összetételében törvénytelennek tartja. Valamikor súlyt, hatalmat jelentett a törvényhatóság. A darabont korszakban felemelte szavát a törvénytelen állapot ellen, pedig akkor a koronás királlyal állt szembe.

A törvényhatóság mai összetételében éppen olyan törvénytelen, mint a darabont kormány volt.

Kéri a tanácsot, hogy fontolja meg a kérdést és tegye lehetővé, hogy a közgyűlés újja alakulhasson.

— Eljen Budapest! — mondja halkán a polgármester.

Bodnár ezután az adózásról beszél. Összehasonlítja a mai állapotokat a háború előtti állapotokkal és kimutatja, hogy ma sokkal súlyosabb terhek nehezednek a polgárságra. Elismeri, hogy szükség van a haladásra.

— Ez nem haladás! — szól közbe Pasztor. — Az a haladás, ha csökkennek az adóterhek! (Helyeslés.)

Bodnár a zárószámadást különben elfogadja, de fokozottabb takarékosagra inti a várost.

Dr. Fajka Lajos a következő felszólaló

Amióta a csonka közgyűlés uralkodik a városon, még bíráltni sem lehet a hatóság működését.

A hatóság korszakalkotónak nevezi a most folyó építkezéseket. Szerinte éppen ilyen korszakalkotó lett volna, ha a város az építkezésre fordított pénzből a csatornázás kérdését oldotta volna meg. Hibáztatja, hogy a tanács lovat ad a külvárosi korteszvezérek alá, akik maguknak követelik a dicsőséget a külvárosrészek kivilágításáért. Pedig ezt a kérdést a város polgárságának adófilléreiből lehetett csak megoldani és a város hatóságának kötelessége az, hogy megoldja az ilyen közérdekű problémákat. Kijelenti, hogy a városi polgárság adóterhei erősen növekedtek, pedig a polgármester szívesen hivatkozik arra, hogy egyetlen fillér új adót sem hozott be.

Ezután ismét Balogh Lajos obstruált, majd a közgyűlés a zárószámadást egyhangulag elfogadta. Hozzájárult a közgyűlés ahhoz is, hogy a városi tisztviselők karácsonyi előlegének levonását három hónappal elhalassza a tanács.

A városi nyugdíjasok kérelmére kimondta a közgyűlés, hogy a régi nyugdíjasoknak havi nyugdíjuk 50, a későbbieknek 20 százalékát utalja ki rögtön segély címén.

A polgármesteri előterjesztéseket, köztük az utalpap zárószámadását is hozzászólás nélkül elfogadta a közgyűlés.

Félhét órakor került sor dr. Regdon Károly interpellációjára. Regdon

a Stefánia játszótér sorsa

ügyében interpellálta meg a polgármestert. A tanács válasza után Regdon kijelenti, hogy hallomása szerint szó van a játszótér beépítéséről, pedig ez a tér egyetlen játszótér a belvárosi gyermekeknek. Ide akarja építeni palotáját a Képzőművészeti Egyesület, a város a megyeházát, a muzeum a könyvtárát. Hibáztatja, hogy most mindent a Tisza partjára akarnak koncentrálni. Egyeszer és mindenkorra tiltakozik az ellen a gyermekszereket nevében, hogy a játszótérrel más célra áldozák fel.

— A gyermekekért folytatott harcomban értékes fegyvertársam Juhász Gyula, aki az egyik szegedi lapban (Közbeszólás: A munkások gyermekbarát matinéjára a Délmagyarországban!) ezeket írta: »Aki a gyermeket szereti Istent félti« és »A beteg gyermek megtört tekintetében egy jövő haldoklik«.

Regdon Károly megnyugtató kijelentést vár a tanácstól, hogy nem járul hozzá sohasem az egyetlen belvárosi gyermekjátszótér beépí-

A legnagyobb
művészi élmény!

Bánky Vilma és
Ronald Collmann
grandiózus filmje, a

Szerelem éjszakája

Megjelenik szombaton a Belvárosban